

въ царскій дворъ, и друго отъ тежки ти войни. На Кралъ тѣ като трѣбовали много пари да разнася, Колберъ се принудилъ послѣ да покачи даваніе то и мито то. Той се помъчилъ да спре да се не разнасетъ толкова пари; нѣ за това той на стари години падналъ въ немилость и кралъ тѣ зелъ да го необича; па и народъ тѣ като билъ натоваренъ съ тежки данъци зелъ да го мрази. Колберовъ всякогашенъ противникъ билъ военный министръ Лувуа, и той такъвъ дѣятеленъ и даровитъ слуга на Людовика XIV, нѣ много сверѣпъ човѣкъ. Лувуа турилъ въ войска та строгъ законъ, и облѣклъ съ еднакво облѣкло всичка та войска. Пѣша та войска въ негово врѣме се научила да стѣпя изедно, и намѣсто напрѣдни ти сулицы той ѝ далъ пушки съ штикове.

Животъ тѣ въ кралскій дворъ. Людовикъ XIV много залѣгалъ да уреди и да накити кралски ти дворове. Първо той въвелъ най-строгъ етикетъ; никой не можалъ да говори съ кралъ тѣ безъ изволение. Точно било опрѣдѣлено колко врѣме трѣбова да се прѣкара въ кралски ти дворове. Князове ти отъ кралска кръвъ и голѣми ти чиновници се находили при кралъ тѣ всяка сутрена кога ставалъ отъ сънъ и се обличалъ; тогава всякой отъ тѣхъ му подавалъ по една коя да е отъ дрѣхы ти му. Слѣдъ това отивалъ на литургия въ кралска та црѣква, дѣто го чакала всичка та кралска челядь; слѣдъ црѣква заедно съ министри ти си гледалъ работи ти на царштина та. Единъ часъ слѣдъ пладне обѣдвалъ, и се разговарялъ съ домашни ти си, които му стояли на крака. Само на кралювий братъ по нѣкога се давало воля да поседне: Кралъ тѣ се прѣобличалъ нѣколко пѣти прѣвъ день тѣ, и за всяко врѣме си имало опрѣдѣлено облѣкло. По десетъ часъ тѣ кралъ тѣ вечерялъ и свиковалъ отбрани госте. Придворни ти обичайно се събирали цѣла тѣлна, стояли от-